

[Rytter.]

saa ikke lykkedes at tilvejebringe Enighed, og jeg skal derfor anbefale mine Partifæller at stemme for disse Ændringsforslag.

Hvad angaar det af den højtærede Landbrugsminister stillede Ændringsforslag, synes jeg ikke, at Bestemmelsen er heldigt formuleret. Den første Sætning: „Prioriteten bestyres paa Kreditorernes Vegne af Erhvervenes Laanefond“ er ligefrem nødvendiggjort af Lovforslaget, hvis dette ikke skal blive ganske upraktisk. Derimod synes jeg, at Tilføjelsen: „der er berettiget til at lade Parceller udgaa af Pantet, modtage Betaling i Overensstemmelse med foranstaaende, fordele Beløbet mellem Kreditorerne“, er uheldig. For ganske vist er denne Opregning ikke udtømmende, hvilket angives ved Tilføjelsen „m. v.“, men det er jo ikke rigtigt, at Panthaverne skal være berettigede til at lade Parceller udgaa af Pantet, thi en Panthaver kan ikke lade Parceller udgaa; det maa Ejeren give sit Samtykke til. Derfor vil det være mere korrekt, hvis der blot kommer til at staa: „Prioriteten bestyres paa Kreditorernes Vegne af Erhvervenes Laanefond“, og vi agter ved tredie Behandling at stille et hertil sigtende Ændringsforslag, som jeg haaber, at den højtærede Landbrugsminister vil kunne modtage.

Til disse Bemærkninger skal jeg endnu føje vedrørende det foreliggende Lovforslag, at vi er tillige meget betænkelige ved Bestemmelsen om de 30 pCt., der nu bliver forhøjet til 35 pCt., og Bestemmelsen om, at man yderligere kan faa et Tillæg. Vi mener nemlig ikke, at dette vil medføre, at man kan faa flere Akkorder, end man faar uden denne Bestemmelse, og Bestemmelsen vil i høj Grad vanskeliggøre Administrationen. Familien vil nemlig sikkert være meget tilbageholdende med Hensyn til at træde til, naar den eventuelt yderligere skal hæfte for 35 pCt. paa et senere Tidspunkt, eller naar eventuelt de, der sidder med Gaardene, ikke faar dette Udbytte, men det skal tilfalde Kreditorerne. Man vil svække Debitorernes Lyst til fremtidigt Arbejde ved at indskyde en saadan Prioritet, og man vil svække Familiens Lyst til at træde ind som Kautionsist, naar det Arbejde, som Debitorerne udfører, ikke kommer dem selv til gode. Vi anser derfor denne Bestemmelse for meget uheldig, baade i Realiteten og af administrative Grunde.

Jeg anbefaler altsaa mine Menings-

fæller at stemme for de af Venstre stillede Ændringsforslag.

Jensen (Aale): Som nævnt af den ærede Ordfører for Udvalget og nu ogsaa af det ærede 7de tingvalgte Medlem (Rytter) har der ikke kunnet opnaas Enighed i Udvalget. Der er ikke sket nogen Ændring af nævneværdig Betydning, siden vi drøftede Lovforslaget ved første Behandling. Det ærede 7de tingvalgte Medlem gjorde ganske vist gældende, at man har tilbudt at begrænse det Beløb, der stilles til Raadighed i Henhold til Ændringsforslag Nr. 5, men jeg kan ikke indse, at det er nogen Forbedring. Jeg synes, det vil blive et Virvar, som man ikke kan være bekendt at være med til at stemme for. Det er allerede slemt nok, dette, at man fastholder, at hvor der er begæret Udlæg i Anledning af forfaldne Renter og Afdrag, men Akkord ikke kan tilvejebringes, fordi de tilstedeværende Værdier er større end Gælden, der kan man laane Penge af Erhvervenes Laanefond til Betaling af Renter og Afdrag. Jeg vil til dette Punkt bemærke, at naar en Mand, som ikke skylder saa meget bort, som hans Aktiver er værd, staar i Restance for to Terminer, maa der være et eller andet i Vejen med den Mand. Han nyder ikke den almindelige Tillid, som man kan forvente, at Landbrugere, der skal faa Gavn af denne Lov, skal nyde. Men værre bliver det, naar man ser paa 2det Stykke i den foreslaaede Paragraf. Der staar:

„Saadan Laan kan ogsaa gives til Landbrugere, der i deres Ansøgning herom til Amtsudvalget godtgør, at den paa Ejendommen læste Pantegæld er mindst lige saa stor som Ejendommens ansatte Ejendomsskyldværdi.“

Det vil altsaa sige, at Manden udmærket godt kan eje alt, hvad der er udover Ejendomsskyldværdiansættelsen, og saa alligevel kunne kræve, at Staten stiller Midler til Raadighed til Betaling af Renter og Afdrag. Jeg maa naturligvis gaa ud fra, at det ærede 7de tingvalgte Medlem turde tage Ansvaret for en saadan Lovgivning, hvis han i Øjeblikket var Minister, men jeg vilde meget nødig være med til at tage Ansvaret for en sliq Lovgivning. Det er jo i Virkeligheden at lukke Statskassen op og sige til Folk: Vær saa god at gaa hen og tage de Renter, som De har Brug for i Øjeblikket. En saadan Lovgivning kan jeg ikke være med til.

Maa jeg med Hensyn til det Ændringsforslag, der er stillet af Landbrugsmini-